

[Sneum.]

vel specialiserede, er der fremragende Chefer for de forskellige Afdelinger, Folk, som præsterer det bedste inden for Lægevidenskaben. Deraf følger, at Rigshospitalets Placering i dansk Hospitalsvæsen og i dansk Lægevidenskab i Dag er en anden end for 30—40 Aar siden. For Rigshospitalet burde der være god Grund til at skrive sig dette bag Øret i Stedet for at stille sig an som en Stat i Staten. Det, der nu er foregaaet i Anledning af Besættelsen af Chefkirurgstillingen ved Rigshospitalets Afdeling C, styrker afgjort ikke Hospitalets Stilling, hverken blandt Lægerne eller i Befolkningen, og i Dag er der adskilligt flere, der har revideret deres Indstilling over for Rigshospitalet, end der var for blot et Aar siden. Om Rigshospitalet kan taale dette i det lange Løb, bliver jo en anden Sag.

Den Tid er forhaabentlig snart inde, da hele vort Lands Hospitalsvæsen bør tages op til en samlet Bedømmelse og Organisering, og saa faar Rigshospitalet sikkert ogsaa anvist den rette økonomiske Placering i Forhold til andre Hospitaler her i Landet, hvor der udføres et lige saa godt Hospitalsarbejde som paa Rigshospitalet. Det har Købstæderne og Amtskommunerne efterhaanden faaet et berettiget Krav paa, naar man handler paa Rigshospitalet, som man gør, og Staten ikke har andet at gøre end betale Gildet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi ikke kommer uden om at beskæftige os med Tanker af den Art.

Fra alle Sider anerkendes det, at der i Thorkild Rovsings, Knud Fabers og Vilhelm Schaldemoses Tid var en Guldalder for det medicinske Studium her i Landet, for det medicinske Fakultet og Rigshospitalet, men det er nu snart længe siden.

Larsen (Bjerre): Der er her i Rigsdagen under den ekstraordinære Situation, som vort Land er inde i, gennemført mange betydningsfulde Love, der har sikret Arbejde i vid Udstrækning og har bragt store Værdier frem til Fordel for den Enkeltmand, der har ladet Arbejdet udføre, men samtidig har Arbejdernes Udførelse bragt betydelige Samfundsværdier frem. I denne Forbindelse kan der peges paa Grundforbedringsloven og den tæt op til denne liggende Lov om Landvinding; ligeledes kan

nævnes Lov om Opførelse af Ensilagebeholdere, Ajlebeholdere, Møddingsteder og endnu flere. Alle disse Love tilsigter at faa Værdier frem, og mange af de Ting, man ikke før i Tiden har skænket ret meget Opmærksomhed, tages nu i Betragtning og bliver derved medvirkende til at føre vort Land gennem Tidens vanskelige Forhold paa en Maade, der sætter Spor ikke alene nu, men ogsaa i den Fremtid, som ligger for os.

Der er dog et Omraade, hvor der fra Lovgivningsmagts Side endnu ikke er foretaget noget, der virkelig betyder en Indsats, og dog er jeg af den Opfattelse, at der paa det Omraade tiltrænges mere Fasthed og mere Kontrol, det er med Hensyn til vort Lands Smaaskove og Plantager. Det er ikke ubetydelige Arealer, der her er Tale om, idet Smaaskovenes Areal udgør op mod 30 pCt. af Landets samlede Skovbestand. Da der under de herskende Forhold stilles meget store Krav til samtlige Skoves Ydeevne, ses det klart, at Fremtidens fortsatte Krav til Skovene kan blive meget vanskelige at opfylde, og fra Sagskundskabens Side kan det formentlig ikke afkræftes, at vore Forsyninger fra Skovene af Gavntræ, Brænde, Generatorbrænde m. m. vilde have været gunstigere, hvis der havde været gennemført fastere Regler for Smaaskovenes Drift her i Landet for Aar tilbage. Selv om Skovloven af 11. Maj 1935 gennemførte en Forbedring af Tilsynet med private Skove, idet der blev givet Lejlighed til at oprette Smaaskovforeninger og at overdrage Tilsynet til Smaaskovkonsulenter, som har Ansvar over for Landbrugsministeriet, viser det sig, at det kun er et ringe Antal Smaaskove, der har dannet Sammenslutning. Alle, der har en Smule Kendskab til Landets Smaaskove, vil indrømme, at Driften af disse kunde blive langt, langt mere rentabel, og det er i Grunden et sørgeligt Skue, de samme Smaaskove for en meget stor Parts Vedkommende frembyder.

Aarsagerne dertil kan være forskellige, men jeg er af den Opfattelse, at en af Hovedaarsagerne er manglende forstligt Tilsyn, idet Bjere af Skove under 50 ha ikke kommer ind under det forstlige Tilsyn, der ifølge Skovloven er nedsat, og dette, at en Smaaskovejer selv skal sørge for forstligt Tilsyn,